

■ I har et stort problem i Europa, visse landes overgældssættelse: Grækenland, Portugal og Irland. Myndighederne leverer ikke en løsning, men køber tid

George Soros, bestyrelsesformand, Soros Fund Management

5,5% er Kinas inflation, det højeste niveau i 34 måneder ifølge National Bureau of Statistics

Ægte SF-solidaritet sikrer Thorning magten

ANALYSE Danmarks i særklasse mest populære politiker siden det seneste folketingsvalg er ikke bare gået i stå i meningsmålingerne – han er endt i decideret recession.

Lidt uheldigt at toppe i utide. For man kan faktisk kun undervurdere den gennemslagskraft, Villy Søvndal har haft de seneste år.

Ved at studere mere dybdegående målinger af vælgerne svinger SF's leder i årene 2008-2010 ud med en styrke og vitalitet, som selv Anders Fogh Rasmussen ville misunde – og på mange måder helt fortjent.

Søvndals opgør med partiets vanetænkning og reformering af venstrefløjens projekt i både form og indhold bør aftvinge respekt, og SF's leder har om nogen trukket Helle Thorning frem til en seriøs statsministerkandidat.

Opbyggelsen af S-SF alliancen er i høj grad SF's fortjeneste, og partiets loyalitet over for projektet er nærmest helt uhørt i politik – der er ikke meget konservativ enegang over SF'ernes meldinger og optræden.

Men nu nærmer vi os måske også en del af problemet og forklaringen på Villys igangværende recession. Der er ingen tvivl om, at både S og SF's strategier grundlæggende har læst

AF MICHAEL KRISTIANSEN, politisk kommentator

■ Kan nogen huske, hvornår Søvndal sidst udfordrede SF's vanetænkning? Eller hvornår SF sidst var bare en anelse uenige med Socialdemokratiet?

statsministerens planer om folketingsvalg på samme skæve niveau som flertallet af de politiske kommentatorer. Folketingsvalget skulle for længst være afholdt.

Men vi venter stadig. Og jo længere tid der går, jo sværere har Villy Søvndal det med at holde sit forandringsprojekt i gang og dermed sikre hele grundlaget for sin popularitet.

Hvorfor stemme på SF frem for S

Kan nogen således huske, hvornår Søvndal sidst udfordrede SF's vanetænkning? Eller kan nogen huske, hvornår SF sidst var bare en anelse uenige med Socialdemokratiet?

Når Ole Sohn på tv ikke vil give så meget som et bud på, hvorfor vælgerne skal stemme på SF og ikke S, så ender både forandring og loyalitet i stivhed og stilstand, og så rammer recessionen som en hammer.

Indtil nu må man dog beundre roen i SF's gruppe og bagland. Man har således både stiltiende accepteret partitoppens gentagne positive udmeldinger om VKO's udlændingestrømninger og styrtdykkene i målingerne. Kan roen bevares? Hvis statsministeren havde

mere end fire måneder til at udskrive valget, ville svaret være nej.

Men Lars Løkke er ved at løbe tør for tid, og så længe tabene falder inden for blokken, vil Sohn og Søvndal kunne bevare ro i lejren.

Og ikke mindst udsigten til ministerposter er stadig så oplagte og attraktive, at mange SF'ere ikke skal have noget klinket med kammerat Sohn.

Men frustrationerne er begyndt at hobe sig op sammen med usikkerheden om den røde udgave af kontraktpolitikken. Og enkelte politikere gør sig klar til at tegne et alternativ ved rette lejlighed.

SF er langsomt ved at blive en politisk trykkoer, som – ikke mindst statsministeren håber – vil eksplodere i sommerheden. Det er nok liberal ønsketænkning.

Men et er i hvert fald sikkert. Som med al anden recession forsvinder SF's vælgerkrise ikke af sig selv.

Og derfor vil den nuværende SF-kurs nok sikre Helle Thorning magten, styrke Enhedslisten, give de radikale et kanonvalg og SF tilbagegang. Men pyt. SF er jo et solidarisk parti.

Gode grænser giver gode naboer

Staten skal sikre velbevogtede grænser omkring det frie marked. En homogen befolkning er en forudsætning for frihed

AF CLAUSTHOMAS NIELSEN, sognepræst

KRONIK God grænsebevogtning skaber gode naboer. Men den er også nødvendig for at sikre friheden.

Al historisk erfaring viser, at et civiliseret samfunds befolkning – og især de dårligst stillede – opnår den største frihedsmæssige, kulturelle og økonomiske fremgang, når statens økonomiske politik består i ikke at føre økonomisk politik, når dens socialpolitik består i ikke at føre socialpolitik, når dens uddannelsespolitik består i ikke at føre uddannelsespolitik, og når dens industripolitik består i ikke at føre industripolitik.

Tværtimod skal staten sikre friheden og derved skabe klare og forudsigelige rammer. Intet tyder på, at nogen gruppe i samfundet har gavn af, at staten udgør mere end 10-15 pct. af BNP.

Som enhver anden magtstruktur fra det mindste kommunale kontor og opefter har også staten og dens ideologer en naturlig trang til at udvide deres magtbeføjelser. Derfor skal staten altid holdes i tømme. Og det sikres først og fremmest ved, at skatteyderne og

så har en effektiv vetoret over for, hvad deres egne midler bruges til.

Når staten undlader at føre økonomisk politik og markedet lades i fred, undgår man naturligvis ikke økonomiske kriser eller finansielle bobler og krak. Men kriserne bliver væsentligt mindre og ikke mindst af meget kortere varighed, når staten hverken forsøger at forbygge eller helbrede dem.

Derfor var de økonomiske kriser i liberalismens storhedsperiode fra ca. 1816 til 1914 oftest ganske korvarige, og de skabte hver gang i løbet af få måneder endnu bedre basis for forøget vækst og derved verdenshistoriens største eksplosion af velstand.

I det land, som klarede sig allerbedst, nemlig England, førte man ikke engang valutapolitik eller rentepolitik. Valutaen var bundet til guldet og kunne til enhver tid omveksles. Derfor havde man en fast årlig deflation, som cirka svarede til produktivitetsfremgangen.

Modsat inflation, understøtter deflation samfundsbevarende konservative dyder, bl.a. ved at belønne den, som sparer op, og straffe den, som stifter gæld, hvilket så sikrer, at der altid er rigelig investeringskapital til rådighed.

Solide hegn er ikke kun nødvendige for at sikre gode naboer, de er også nødvendige for frihedens skyld. Foto: Bo Jarner

■ På kort sigt kan det være til gavn for erhvervslivet med helt åbne grænser, da det kan sænke lønniveauet og skaffe billig kvalificeret arbejdskraft. Men på bare lidt længere sigt vil åbne grænser ødelægge det fundament, erhvervslivet bygger på.

Sådan fungerer et frit marked, som lades i fred. Men statens opgave er så netop også at sikre, at markedet lades i fred, og at der er fri og lige konkurrence. Det gør staten ved at holde sin egen ekspansionsstrang i tømme, ved at sørge for lov og orden, ved lighed for loven og ved sikre og velbevogtede grænser omkring det frie marked.

Kun klare rammer omkring en kulturelt og religiøst nogenlunde homogen befolkning kan i længden opretholde den tillid og den sociale kapital, som er nødvendig for at sikre den lige og frie kappelstrid på markedet.

Staten skal opretholde landets fri-

hed og suverænitet, og staten skal sørge for, at landet består også for kommende generationer. Et sandt demokrati består jo også i at give stemmevægt til de generationer, som er gået forud for os, og dem, som kommer efter os.

Frihed skabt af tradition

Den personlige og økonomiske frihed er ikke kommet af ingenting. Den er skabt af en årtusindlang påvirkning fra det jødisk/kristne syn på individ, familie og samfund. Ganske langsomt er frihedssynet og individualismen over århundrederne så at sige kommet på ryggen.

Skal friheden bevares, skal også det europæiske menneskesyn bevares. Det er naturligvis ikke i sig selv noget, staten kan eller skal tage vare om.

Alligevel er der brug for staten til andet end til at sørge for lov og orden, infrastruktur og den slags. F.eks. kan det være nyttigt og nødvendigt at staten sætter visse grænser for forurening, for kortsigtet ressourceudnyttelse og lignende.

Ligeledes kan det være nyttigt, at staten, for at bevare en reel national frihed – dvs. af sikkerhedspoli-

tiske grunde – på visse begrænsede områder påvirker den erhvervsøkonomiske udvikling, især med hensyn til energiforsyning og landbrug. Afhængighed af en enkelt energileverandør kan true et lands frihed. Og hvis f.eks. landbruget havde en snæver og kortsigtet interesse i at omlægge hele produktionen til tulipandyrkning, ville det være økonomisk gavnligt for den enkelte landmand. Men det kunne i en krisituation være katastrofalt for landets fødevarerikkerhed.

På samme måde kan det på kort sigt være til gavn for erhvervslivet med helt åbne grænser, da det kan sænke lønniveauet og skaffe billig kvalificeret arbejdskraft. Men på bare lidt længere sigt vil åbne grænser ødelægge det fundament, erhvervslivet bygger på.

Åbne grænser og den deraf følgende indstrømning af kulturfremmede befolkningsgrupper er ødelæggende for selve det fundament, som er forudsætningen for det frie samfund. Ligeledes skaber indvandring af kulturfremmede folkeslag erfaringsmæssigt meget mere kriminalitet, mistillid mellem befolkningsgrupperne osv.

Den sociologiske forskning viser, at også tilliden indbyrdes i den oprindelige befolkning undermineres, når der kommer mange fremmede.

Al historisk erfaring viser, at også demokrati og lighed for loven kun kan eksistere, hvor samfundet består af en nogenlunde homogen befolkning, som lever bag nogenlunde sikre og velbevogtede grænser. Solide hegn er ikke kun nødvendige for at sikre gode naboer, de er også nødvendige for frihedens skyld.